

Sygn. akt VIII Gz 424/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie :

Przewodniczący: SSO Patrycja Baranowska (spr.)

Sędziowie: SO Agnieszka Woźniak

SO Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. M.

przeciwko Fundacji (...) z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej od postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 3 sierpnia 2017 roku, sygn. akt X GNc 674/17

postanawia :

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od pozwanej Fundacja (...) z siedzibą w S. na rzecz powoda L. M. kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Agnieszka Woźniak SSO Patrycja Baranowska SSO Anna Górnik

UZASADNIENIE

Powód L. M. wniósł o zasądzenie od pozwanej Fundacja (...) z siedzibą w S. kwoty 28.617,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 maja 2017 roku, wydanym w sprawie X GNc 674/17, Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda kwotę żadaną pozwem.

Nakaz zapłaty został wysłany pozwanej na wskazany w pozwie adres siedziby: ul. (...), (...)-(...) S.. Przesyłkę po dwukrotnym awizowaniu zwrócono z adnotacją poczty „nie podjęto w terminie”.

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2017 roku, na wniosek powódki Sąd Rejonowy nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 16 maja 2017 roku. W uzasadnieniu przywołując art. 776 i 777 k.p.c. Sąd Rejonowy wskazał, że nakaz zapłaty jest prawomocny.

W dniu 5 września 2017 roku pozwana złożyła zażalenie na postanowienie z dnia 3 sierpnia 2017 roku w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności, w którym domagała się uchylecia zaskarżonego postanowienia w całości i zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu zażalenia skarżąca wskazała, że nakazowi zapłaty została nadana klauzula wykonalności, pomimo, że nie doszło do uprawomocnienia się nakazu zapłaty. Zdaniem skarżącego strona pozwana została pozbawiona możliwości obrony swoich praw, co polegało na niedoręczeniu jej pisma wszczynającego postępowanie w sprawie oraz nakazu zapłaty. Zdaniem żalącej się Sąd naruszył również art. 135, 138 lub 139 k.p.c. poprzez ich zastosowanie, pomimo nie ziszczenia się ku temu przesłanek ustawowych.

Zdaniem pozwanej powód celowo i z premedytacją wskazał w pozwie nieaktualny adres pozwanej. Pozwana podała, że od czerwca 2016 roku nie zajmuje lokalu pod adresem wskazanym w pozwie, a siedziba pozwanej mieści się przy ulicy (...) w S., co potwierdzają dokumenty.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej podlegało oddaleniu.

Postępowanie klauzulowe charakteryzuje ograniczony zakres kognicji sądu. W postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności Sąd bada jedynie, czy orzeczenie jest prawomocne (ewentualnie czy podlega natychmiastowemu wykonaniu) oraz czy nadaje się do egzekucji. W postępowaniu tym nie podlegają natomiast rozpoznaniu zarzuty merytoryczne dłużnika, które mogą być badane wyłącznie w postępowaniu rozpoznawczym. Sąd nadaje klauzulę wykonalności na posiedzeniu niejawnym (art. 766 k.p.c.), jednoosobowo (art. 782 k.p.c.), tytułowi egzekucyjnemu pochodzącemu od sądu klauzulę wykonalności sąd nadaje pierwszej instancji, w którym sprawa się toczy (art. 781 § 1 k.p.c.) Tytułami egzekucyjnymi są – między innymi - orzeczenia sądu prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu (art. 777 § 1 pkt. 1 k.p.c.).

Należność zasądzona nakazem zapłaty z dnia 16 maja 2017 roku nadaje się do egzekucji, tym samym rozstrzygnięcie w zakresie podstaw do nadania klauzuli ograniczało się do oceny prawomocności wskazanego orzeczenia.

W myśl art. 504 § 2 k.p.c. prawomocny staje się nakaz, przeciwko któremu w całości lub w części nie wniesiono skutecznie sprzeciwu. Termin do wniesienia sprzeciwu wynosi dwa tygodnie od doręczenia nakazu zapłaty. Nakaz zapłaty z dnia 16 maja 2017 roku został uznany za doręczony pozwanej w trybie art. 139 § 1 k.p.c. oraz uznany za prawomocny z dniem 11 lipca 2017 roku zarządzeniem z dnia 3 sierpnia 2017 roku. W ustawowym terminie nakaz nie został zaskarżony.

Dowodząc zasadności zażalenia pozwana podniosła że przesyłka sądowa zawierająca nakaz zapłaty winna być wysłana na adres do korespondencji wskazany powódce w przedsądowej korespondencji. Wskazywała, że obecnie siedziba pozwanej mieści się pod adresem ul. (...) (...)-(...) S..

W myśl art. 133 § 2 a k.p.c. pisma procesowe dla przedsiębiorców i wspólników spółek handlowych, wpisanych do rejestru sądowego albo Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej ((...)), doręcza się na adres udostępniany w rejestrze albo (...), chyba że strona wskazała inny adres dla doręczeń. Jeżeli ostatni udostępniony adres został wykreślony jako niezgodny z rzeczywistym stanem rzeczy i nie zgłoszono wniosku o wpis nowego adresu, który podlegałyby udostępnieniu, adres wykreślony jest uważany za adres udostępniony w rejestrze albo (...).

W razie niemożności doręczenia przesyłki w sposób przewidziany w przepisach poprzedzających art. 139 § 1 k.p.c. zakłada z kolei, że pismo składa się w placówce pocztowej operatora umieszczając zawiadomienie o tym na drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem, gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz

z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia, przy czym w przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

W niniejszej sprawie przesyłka zawierająca nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu została wysłana na adres siedziby pozwanej wskazany w pozwie. Adres ten jest zgodny z adresem ujawnionym w Krajowym Rejestrze Sądowym - rejestrze przedsiębiorców. Pod tym adresem doręczyciel nie zastał adresata, wobec niemożności doręczenia przesyłki sądowej dokonał więc dwukrotnej awizacji (w dniach 8 i 19 sierpnia 2017 roku), po czym w dniu 27 sierpnia 2017 roku przesyłka została zwrócona do nadawcy. Oznacza to, że za dzień doręczenia należy uznać 26 sierpnia 2017 roku.

Pozwana zarzucając nieprawidłowe doręczenie nie wskazała na zmianę ujawnionego w rejestrze adresu siedziby pozwanej fundacji, wywodziła natomiast, że doręczenie przesyłki sądowej winno nastąpić na adres: ul. (...). Pozwana wskazywała, że od czerwca 2016 roku pod tym adresem prowadzi działalność, o czym powód wiedział.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 133 § 2a k.p.c. uprawnienie do podania innego adresu dla doręczeń, niż adres siedziby, przysługuje stronie wyłącznie wobec własnego adresu. Adresu do korespondencji innego niż siedziba pomiotu będącego przedsiębiorcą wpisanym do rejestru sądowego nie może natomiast wskazać przeciwnik procesowy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2000 r., II CKN 1152/99, gdzie wskazano, że obowiązek oznaczenia w pierwszym piśmie procesowym w danej sprawie miejsca zamieszkania lub siedziby strony - art. 126 § 2 k.p.c., w odniesieniu do przedsiębiorców wpisanych do rejestru sądowego na podstawie odrębnych przepisów, oznacza powinność wskazania adresu podanego w rejestrze - art. 133 § 2a k.p.c.). W uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., III CZP 119/05, wskazano natomiast, że : „, z art. 133 § 2a k.p.c. wynika, że gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, to obowiązek oznaczenia miejsca zamieszkania lub siedziby stron będących przedsiębiorcami wpisanymi do rejestru sądowego oznacza powinność wskazania adresu podanego w rejestrze (art. 126 § 2 k.p.c.), przepis ten nakazuje bowiem sądowi doręczać przedsiębiorcy ujawnionemu w rejestrze sądowym pismo sądowe pod adresem ujawnionym w rejestrze. Jedynie sam przedsiębiorca ma prawo podać inny adres dla doręczeń, a jeśli tego nie uczyni, nakaz płynący z art. 133 § 2a k.p.c. odnośnie do doręczenia pod adresem podanym w rejestrze obliguje sąd do przestrzegania takiego sposobu doręczenia.”

Mając na względzie powyższe przyjąć należało, że przesyłka zawierająca nakaz zapłaty została skierowana na prawidłowy adres – adres pozwanej ujawniony w rejestrze. Oznacza to, że dwukrotnie awizowana przesyłka sądowa została skutecznie doręczona pozwanej w dniu 26 sierpnia 2017 roku, stosownie do art. 139 § 1 k.p.c. Z upływem dwóch tygodni od doręczenia nakaz zapłaty uprawomocnił się.

W tym stanie rzeczy, wobec braku uzasadnionych podstaw do zakwestionowania prawidłowości wydanego przez Sąd Rejonowy postanowienia, na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosownie do art. 108 § 1 i art. 98 k.p.c. Pozwana fundacja - jako strona przegrywająca postępowanie zażaleniowe - obowiązana jest zwrócić powodowi koszty postępowania, na które składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 120 zł. Koszty te ustalone zostały zgodnie z § 8 ust.1 pkt 14 w zw. z § 10 ust 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

SSO Agnieszka Woźniak SSO Patrycja Baranowska SSO Anna Górnik

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)